

Vždy upriamená na Boha (o sv. Hedvige)

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 06 Február 2011 21:41

Božia služobníčka vedela, že živé kamene, ktoré majú byť včlenené do budovy nebeského Jeruzalema, treba na tomto svete vyhladiť údermi a tlakom a že do nebeskej slávy a slávnej vlasti máme vojsť cez mnohé súženia, a preto sa celá vystavila vodám utrpenia a svoje telo stále bez ľútosti morila mnohými bičmi umŕtšovania. Každý deň sa vysilovala takými pôstmi a odriekaním, že sa mnohí divili, ako mohla taká slabá a jemná žena vydržať takéto trýznenie.

Čím pozornejšie dbala, aby vytrvalou prísnosťou umŕtvovala svoje telo, ale po predchádzajúcom uvážení, tým väčšmi rástla v sile ducha a v milosti a tým silnejšie sa v nej rozhorieval oheň nábožnosti a božskej lásky. Lebo častejšie ju unášala hore taká vrúcna túžba a hnalo ju to k Bohu, že bola mimo zmyslov a nevnímala, čo sa okolo nej dialo.

Ale ako nábožnou myslou smerovala ustavične k Bohu, tak sa dobročinnou láskou skláňala k blížnemu a štedro rozdávala almužnu chudobným. Podporovala aj spoločenstvá a rehoľné osoby žijúce v kláštore i mimo neho, vdovy a siroty, chorých a slabých, malomocných a väzňov v okovách i v žalároch, pocestných i chudobné ženy, čo živili deti, a vôbec nikomu, kto prišiel za ňou o pomoc, nedovolila odísť bez potechy.

A keďže táto Božia služobníčka nezanedbala nijaký dobrý čin, ktorý mohla urobiť, Boh jej udelil aj tú milosť, že tam, kde jej chýbala pri konaní ľudská schopnosť a nemala dostatok vlastných síl na skutky, mohla s Božou pomocou a silou Kristovho utrpenia urobiť, čo od nej vyžadovali túžby blížnych v núdzi. A tak tým, čo sa k nej utiekali o odstránenie tak telesného, ako aj duchovného nešťastia, bola schopná pomôcť podľa dobrotivého rozhodnutia Božej vôle.

Zo Života svätej Hedvigy, ktorý napísal neznámy súveký autor

Vždy upriamená na Boha (o sv. Hedvige)

Napísal Balek Robert

Nedeľa, 06 Február 2011 21:41

(Acta Sanctorum Octobris 8 [1853], 201-202)